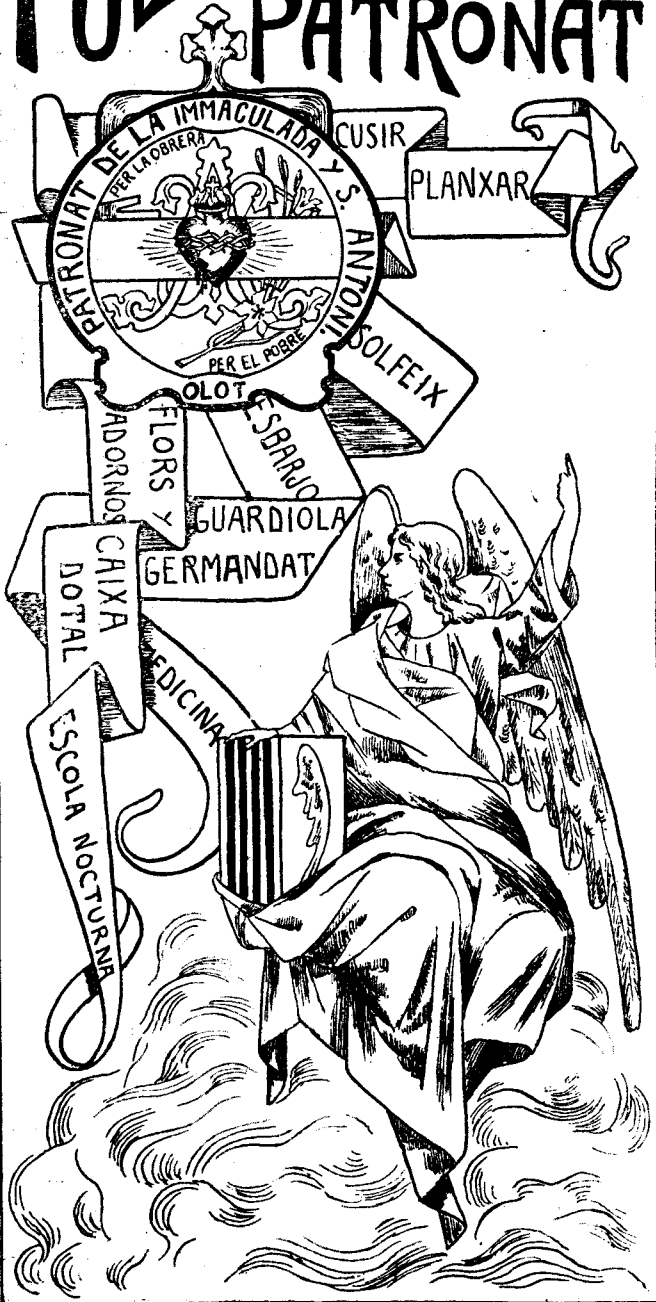

FULLA DEL PATRONAT

GRANS MERCÈS

Ja 'm sab greu, però tinch de parlar avuy per compte propi. Apesar de conèixer la meva insignificancia y convensut de la inutilitat dels meus esforços per la escassés de coneixements de que me ha dotat la Providencia Divina; però al mateix temps reconegut a la immensa Bondat de Deu, que de cosa tan feble y migrada n'ha feta brollar una tan esplendent manifestació de vitalitat de la Associació a la que tinch consagrats els meus esforços desde'l seu implantament en la nostra Ciutat; me veig avuy obligat contra'l meu voler a dedicar un número enter de la FULLA DEL PATRONAT a la magna festa, de imperdurable recort, que's celebrà en la nostra ciutat el dia onomàstich del Sagratíssim Cor de Jesús. Perdoneu, fillas meas, la meva gosadía, puig vos atany a vosaltres tan directament el fet que commemorem; parla tant alt a favor de la vostra gratitut l'acte que fereu, que vull en gardeu totas memoria escrita.

Preparallus

Ja feya dias que es notava una activitat febril extraordinaria. Ni un moment de repós se donavan las atentíssimas instructoras, en preparar quiscuna la part que li pertocava. Ni dormían, ni menjavan, ni paraban un sol instant per a arrodonir la festa. Fins els diumenges, sacrificaban l'esplay per tal de lligar els esforços al fi comú que s'habian proposat.

Las salas de nou emblanquinadas, las taulas pintadas, nous armaris per la feya, eliminació de reons, llimpiesa acurada de totas las dependencias del Patronat, foren la preparació del entusiasme comunicat entre ellas. Algun *xiu-xiu* a la orella, per a que'l Sr. Director no se'n enteri, el dringar somort de monedas que omplenavan la bossa pera homenatjar al *hèroe* de la festa, entradas y sortidas d'*amagatotis*, pera'ls ensaigs, el *secret a veus* que guardaban totas en el seu interior perdurà fins al dia avans de la festa.

El 7 de Juny

Ja hi soms. El dimecres, importunat ab insistencia, vaig pronunciar la frase sacramental: *Demà no hi haurá classe*. ¿Qué es proposaban? ¿Qué volían fer? Las portas closas, entradas y sortidas misteriosas, manats de boixos y euras y fullam y flors, paquets de roba, remanament inusitat, una munió de noyas, febricitants y entresuadas, viatjes d'ací, d'allà portant paquets y objectes y a las 11 de la nit un *¡gracias a Deu!* indicaban que habian, acabat la tasca empresa, que tot anava com una seda. Els cants afinats, els versos arrodonits, las comedias

sense retop, els quadros plàstichs ben presentats, els gestos uniformats, las salas hermosament adornadas y l'exposició riquíssima. ¡Gracias a Deu!

La festa

Esplendorosa, vestida ab sas mellors joyas se mostrava la naturalesa el dia del Sagrat Cor de Jesús. De bon matí, a corrúa feta, anaren *totas* las alumnas del Patronat a rebre a Jesús sacramentat. Aixís volían comensar la magna festa, aixís preparavan l'acte solemne las associadas y fins els malalts tots del Sant Hospital. Ells també habían de participarne, ells també hi volían la seva part.

Las malaltas

Fou el primer acte de aquell matí la campanada dels malalts. A las 8 en punt, després d'un esmorsar extraordinari, guarnidas las salas ab moltitut de banderetas y cadenetas, entrava a la sala, ahont esperavan cofoyas *totas* las pobretas, una de las quals ab bona entonació llegía la següent felicitació:

Al Rev. Prebere Mn. Joaquim Bonet

en ses noces d'argent

Habém sabut, Mossén Joaquim, qu'avui celebra Vosté ses Noces d'argent, o sigui l'any 25 de la seva Ordenació Sacerdotal. I ¡qui ho creuria mirant sa testa, frescòia encara com la d'un novell sacerdot! Perdoni eixa floreta sortida de cors sencills i ben intencionats, perque flors i no espines creiém deure portar a unes noces, siguin d'argent o de llautó.

I la veritat es, qu'els treballs dels sacerdots (i no menys els de Vosté) per espai de 25 anys; tantes plegaries adressades al cel, tantes Misses celebrades, tantes ànimes salvades, tantes absolucions, tantes llàgrimes aixugades, tantes necessitats socorregudes, ¿no valen, no diré plata, sinó mes or de lo qu'ells pesan?

Amb el preu de les energies per Vosté gastades corrent sempre incansable de l'Hospital al Tura, del Tura al Patronat i del Patronat a la Vetlla nocturna; pujant escales per a visitar malalts, baixant i pujant a les troncs de les Iglesies; no n'hi hauría ja prou per a celebrar unes noces?

Però vaja, Mossén Joaquim, nosaltres estimém en molt més sa preciosa vida; i tement, per altra banda, qu'un tal excés de feina no la copsi o excursi; aquí li portém una cadira (*al dir aixó destapan una bonica cadira, regalo de las pobres malaltas, posada al mitj de la sala*) per que sigui i descansi, «Cansat n'està del camí, reposar deuría un poc». Sègui, doncs i descansi si vol refer ses forces després de portar per l'espai de 25

anys sobre ses espatlles una carga mes teixuga que la del Arca de l'Aliansa (?). Després torni a fer sa via i no volém pas que pari fins arribar, fort com ara, a celebrar les Noces d'or.

Les pobres malaltes de la Santa Casa, quines impertinencies ha sofert Vosté tant de temps, pregan agraïdes al Rei Immortal dels segles, Jesucrist, a fi de que li dongui, al menys 25 anys més de vida sacerdotal per a la major gloria de Déu i salvació de les ànimes.

AIXÍS SÍA.

Finida la *endressa*, escoltaren totas atentas el curt parlament de gracias, rebent una petita almoyna al final.

L'Ofici solemne

A cap hora era ja curulla la petita iglesia del Hospital, aprofitats fins els més amagats recons, per la gran concurrència de fidels, especialment per las associadas que totas o quasi totas demanaren festa a las sevas fàbricas y tallers.

Collocats els Srs. Padrins en el Presbiteri y en lloch de preferència tots els germans y parents assistents al acte, a més de lluhidas representacions de Rnts. PP. Escolapis, Caputxíns y Carmelitas; Juntas del Hospital, presidida per el digne Sr. Alcalde, Patronat y Adoració Nocturna, comensà el solemne ofici, estrenant la preciosa casulla, regalo del acabat protector del Hospital D. Francisco Fàbrega, lluhint el tern de la Parroquia els Sr. Rector de Llers, com a parent y'ls Srs. Rector y Vicari de las Parroquias de Sant Cristofol y Sant Esteve, respectivament.

La Benedicció Papal

Després de reservat el Sm. Sagrament, acabat l'Ofici, per concessió especial de nostre Sm. Pare Pius XI expedida el XVI Maig, se donà als fidels la Benedicció Papal, cantantse acte seguit un hermós Te-Deum, durant el que passaren a besar las mans els assistents, en nombre de 430, als que's donà un bonich recordatori.

Al Patronat

A corre cuyta tota la gran gernació se dirigí al Patronat qual portalada lluhía, al igual que totas las parets del interior, unas hermosas combinacions de fullam y flors en forma de toyas, sentintse al entrar la llarga comitiva un xardorós picament de mans que corprengué a tots per l'entussiasme. Acte seguit, la benemèrita Protectora Srta. Concepció Carreras donà lectura al següent Parlament original de la mateixa:

Al M. Rnt. Joaquim Bonet, Director del
Patronat de l'Immaculada i Sant Antoni

Benamat Sr. Director del nostre Patronat.

Trovem en l'història sagrada, que en la ciutat de Betulia, hi havia una dona dita Judit, que apesurada pels mals que afligien llur terra, amb la força de l'oració i mitjançant llur bellesa aconseguí sa deslliurança tallant el cap del príncep Holofernes.

Jo també, al volguer, en la diada preclara que avui commemorem, palesar-vos en nom de les instructores i alumnes del Patronat l'amor que us professem, una fonda aflicció s'emparava del meu esperit. Era que sentia migrada, poruga, agemolida i confosa la meua pobre traça intel·lectual, impotent per exposar el desig que'l cor criava. Però veus aquí que en virtut de la força de la voluntat que ha reïxit com raig de llum vivificadora i mitjançant el coneixement de vostra benevolença vaig alliberar al esperit i al cor trencant tota temença dita exposant lleugerament quelcom de nostres afectes i sentiments per Vos.

Passeu primerament, benamat Director, una franca mirada al vostre redós i dieu-me si en l'estol d'ulls que us esguarden hi brilla res més que la claror interna d'un cor afectat pel goig. Certament que no, ja que no suposa res més que una volença amorosa el rêtre'us homenatge en aquesta diada. Per xò al commemorar la data gloriosa del vinticinqué aniversari de vostra primera Missa, una satisfacció íntima ompla fins a bell vessar els cors nostres, i aquesta satisfacció avui volem que sobreixi amb el fi de cooperar a la vostra joia.

Ja ho vegeu, no'ns cal el parlar gaire; el batec accelerat de nostres cors, la brillor de les mirades i les poses totes s'encarnen al vostre goig, son com ressol del estat de llurs esperits.

I si amb vos sentim la joia es, sens dubte, perque us amem i confessem aquesta amor perque'ns volem mostrar agraïdes.

No es pas possible assabentar-vos fins on arriben aquestos sentiments que's crien en el fons mes fons dels cors nostres. Ells son massa grans, i de tant grans, no trovem mesura per fer-ne comparança, després, que ni jo acertaria a dir-ho ja que per la demostració d'afectes íntims sempre, sempre he trovat minça la força de la paraula.

¿I qué us direm de les nostres aspiracions que aparrellem amb l'amor i la gratitud?

Doncs volem dir-vos que aspirem a fer-nos dignes filles del Patronat, desplegant nostre zel per son engrandiment, portant-hi cada una de nosaltres la petita gota d'essència que ha de perfumar al pròxim amb la

exquisida flaire del nostre ben obrar i trevallar després per el rebroteig continuat del be entre nostres germanes.

No ens cap pas el dubte que per a portar a terme aquestes bones aspiracions, es fan necessaries penositats i suades, trepitjaments d'argelagues i escardots, més, qué hi farà si a la fi aconseguim nostra deria? ¿qui plany a la oruga, temporalment reclosa, si sab que al no tardar deu convertir-se en papallona?

Deixarem, benamat Director, el fressoreix de la paraula per pendre l'obra que ha de palesar-vos el nostre desig i la pendrem, amb l'ajuda de Déu, amb virió, sens defalliment i sense fatiga.

I aquestes aspiracions, afectes i sentiments, endavineu, Director nostre, de on procedeixen? Doncs, del regoneixement del vostre esperit de sacrifici, de la vostra actuació com a Director i com a Pare dintre del Patronat, del qual haveu sigut i actualment sou llur força vital, la columna que en el decurs del temps i en mig de revoltes tormentoses s'ha mantingut ferma i indèrrocable.

Dels vostres saludables concells i encoratjaments a la virtud que enforteixen l'esprit i endolceixen el camí de la vida. De vostres santes ensenyances i explicacions evangèliques que abranden el caliu de la fe. De la facilitació de mitjans pel conreu de les intelligencies utilitzant-les dintre l'ordre social i familiar, i en fi, de vostre treball tot, en estimar i dirigir a aquestes bones ànimes assedegades de bens de tota mena, quines poden abeurar-se en la Font d'aquesta bella Institució, engolin les aigues potíssimes de la Pietat i de la Cultura.

I tot aquest be de Déu de cultura moral i intel·lectual que dintre'l Patronat es trova ¿voleu que'ns reporti altre cosa que no sia agraïment, amor i santes aspiracions?

Avui, doncs, que remembreu el jorn més gran de la vostra vida, aquell jorn que us ompla de veneració per la dignitat a que us enlaira, avui que recordeu de bell fresc a aquell Jesús-Eucaristia descançant per primera volta en vostres mans pures, i si a son record se sommou el cor vostre, per aquesta santa memoria, per aquest goig esperitual, accepteu aquesta manifestació franca del nostre sentir i sia ella la llaçada que entorxi la corona que avui us han teixit les vostres mes amades amistats.

HE DIT

CONXITA CARRERAS

Olot, Juny de 1923.

Al finalisar la felicitació, las dos nenas més novellas de la Escola feren presentalla de la hermosa casulla verda, filigranada d'or, ab son corresponent *bonete*, ab paraulas afectuosas y falagueras, remerciadas ab forts picaments de mans.

Cantats per totes las alumnas l'hermós Himne de felicitació, del bon amich Mossen Joseph Maideu, organista de Vilafranca, se entregá a cada associada un present de dolces y admetllas després de quatre mots de remerciament sortits més que de la boca, del cor.

Visitada la bonica y variada exposició de Labors passaren tots els convidats a la Fonda de Montserrat, ahont se serví un suculent

Apat

En ell, regná la estreta germanor que es proverbial en nostra ciutat alternant el numerós estol de parents ab els convidats en nombre d'uns 60. El Menú fou el següent:

Entremesos variats. Arrós ab peix. Entrant de baddella. Peix ab salsa mayonesa. Pollastre rostit. Xampany.—Fruytas variadas.—Rebostería y dolços.—Cigarrros, Cafè y Licors.

A la hora dels brindis, expontaneament organissats, parlaren els senyors que en altre lloch se detallan parlant ab paraulas encomiásticas pro totalment immerescudas dels diferents cayents de las associacions que representavan els bons amichs que honraren la taula, essent el primer de entre ells el bon company Dr. Doltra, ab la següent composició:

Al amich Mn. Joaquim Bonet y Batlle

en ses bodes de plata sacerdotals

*En dia ben memorable,
que no oblidarèu jamay,
pujaveu, rublert de joya,
per cop primer, al altar,
rodejat de parentela,
de bons amichs y companys.*

*Vostres mans com tremolaren
en aquell preciós instant
de fer, submis, devallarhi
des del seu solí eternal,
en incruent sacrifici,
al Anyell immaculat!*

*D'aquell dia inolvidable
cumpliren vinticinch anys;
y, per millor remembrarlo
—vostres amors palesant—,
heu escullit gaya festa:
la del Cor de Crist Sagrat.*

*D'allavors, moltes angoxes
hauràn, sens dubte, amargat
la vostra vida, amarada*

*d'esperit sacerdotal;
prò Ell, també, ¡quantes vegades,
fins en mig d'adversitats,
vos sadolla, benigníssim,
de consols celestials!*

*Si avuy les bodes de plata
heu pogut solemnisar
—rodejat de parentela,
de bons amichs y companys—,
qu'en altra ocasió axis bella
sien d'or y diàmant.*

A. DOLTRA, pbr.

8 de juny 1923.

Per lo molt que se allargava la festa no pogueren parlar varis honorables amichs que ho desitjavan, entre ells, el bon escolapi P. Espiridió Durán, qui trameté la següent poesia:

À Mossen Joaquim Bonet

en ses noces d'argent

(8-VI-923)

BRINDIS "POST MENSAM."

*De floretes ric pomell
en el brindis se us teixi,
flors xamoses, que entre espines
del Patronat als jardins
i del Hospital, creixien
amagades molt humils.
¡Quantes n'eixiren a llum
en vostra Diada feliç,
que jamai eixit haurien
del recó trist del oblit!*

*Molt amatent i admirat
els parlaments escolti,
lluminosos, vius i suaus,
com dolça aubada d'abril.
Mes rumiant les paraules
de parlaments tan florits
me semblà quelcom mancava
de vostra història al teixit.*

*Certament quiscún dels homes
correm a nostre destí,
com la nau per ampla mar
nostres actes conduint
fins al port etern de Déu
com tresors açí adquirits.*

*Des del forn que començareu
vostres treballs a exercir,
com nauxer fort, ensenyat...,
vint i cinc anys han finit.
Emprengueren vostre estudi
en aules del Cor diví,
i amb la Sang immaculada
del Anyell pel món ferit,
sots-signareu vostre titol
i enfortireu l'esperit.*

*Mes la nau per mar planera
i cel seré conduïr
i mostrariau ser pilot
expert, dextre i de brau pit?*

*Menar-la, però, amb acert
d'esculls nombrosos en mig
contra'l vent i marejada,
desafiant els perills...:
es aquest el senyal cert
d'un nauxer valent i ardit.
I Vos així la menareu
entre'ls esculls infinits
dels espantalls, que en la mà
el picot de destruïr
porten sempre: —fácil tasca,
pròpia d'ànimes molt vils.—
Tampoc els cants de sirena
amb ses llengües de veri
afectaren vostre cor
ni us barraren els camins...:
Ni la desfeta tempesta
dels malignes esperits
en angelets transformats
—de devoció i zel vestint—
us feren mai tremolar...;
ans Vos sempre «avant», n'eixiu,
com pilot ben ensenyat
pel mateix Mestre diví:
içom palesa la grandor
de vostra missió sublim!*

*I quan us veig devanter
en tots els actes humils,
en els grans i en els heroics
i on per Déu s'ha de sofrir;
quan us veig al Patronat
humils donzelles polint,
flors tendres i rialleres
com les poncelles d'abril
que amb afecte i zel regau
com flors de vostre jardí,
—talment com zelós curau
les del Hòspital per Crist—
amb divina vesta ornant-les,*

*ensems que'ls donau camí
per a assolir sens fatiga
de llurs vides els destins...;
m'apar veure-us gran pilot
un governall dirigint.*

*Es perxò que us felicito
amb llenguatge clà i senzill:
es mon brindis de «post mensam»
en Diada tan felicit.*

*Me plau també saludar
—i es gratíssim per a mi—
a tots aquells, qui a Vos junts
amb vincles de sang units
la gran família imitant
dels Patriarques antics:
als amics també salut
i més a vostres Padrins.
I que Déu la gràcia us dó,
—ja passats any; vinticinc—
de poder les «noces d'or»
celebrar en jorn felicit.*

E. DURÁN, E.

La Vellada

Tot quan podríam dir del acte del vespre, resultaria pàlit reflexe de la realitat. Unicament debem dir que essent la festa a las 9 del vespre, a las 8 ja no es trobava un recó pera seurer en lloch. La primera galeria restá lliure pera'ls convidats, però al arribar els primers fou tan gran la multitut que se empenyia per entrar, que arrollaren als acomodadors y omplenaren abastament el local; essent en nombre crescutíssim els que no pogueren penetrar en el saló-teatre.

Tots els nombres del programa sortiren arrodonits, cridant d'un modo particular la atenció els *Quadros plástichs*, copia al natural de pinturas artísticas, per la atrayent novetat. El bon amich en Joaquím Vayreda demostrant una vegada més l'amor que sent al Patronat, compongué, expressament pera l'acte, l'hermós quadret *Virtut y dignitat*, que agradà moltíssim, y de la bona Instructora Carreras se llegí la bonica poesia original *La flor de joventut*.

Resumint

La festa fou esplendent, enc' que immerescuda; els regals, consistiren en tres casullas hermosíssimas, una de ellas regalo de la Sra. Padrina, un bonich cingol, presentalla de dos germanetas agraídas. Un valió Missal, estola de predicació, roquet moníssim, àmit y altres petits objectes, palesaren l'amor a la Institució, de innombrables personas, las targes de felicitació, recordatoris y programas presentalla de'ls tres germans

impressors, las moltas cartas de enhorabona, que fon-
dament agraheixo, en una paraula, tot, tot, me animà
més y més a no defallir en la tasca empresa, contant
ab la valiosa cooperació de quants aquell dia m'enco-
ratjaren y las oracions de tots els ayments de las obras
catòlich-socials, que ab manifesta inexperiencia repre-
sento.

Met final

Y, com a final, subsanant las deficiencias que al co-
rrer de la ploma han fugit de la pensa, copiarem lo
que diu *La Tradició Catalana*:

«FESTA SIMPÁTICA.—Com estava anunciat, el
proppassat divendres, festa del Sagrat Cor, celebrà so-
lemnialment ses bodes de plata, en la iglesia del Sant
Hospital, de qual establiment es digne Capellà, el nos-
tre bon amich y compatrici Rev. D. Joaquím Bonet y
Batlle.

»En l'altar bellament adornat l'acompanyaren, en
calitat de caper y ministres, respectivament, el Vicari
de S. Esteve Rev. D. Francisco Calderó, en representa-
ció del Sr. Ecònom, y'ls Srs. pàrrocos de Llers y Les
Fonts, Revs. Puig y Doltra, actuant de padrins els Srs.
D. Juli Mitjans y Vilageliú y D.ª Joaquina Mitjans y
Llampallas.

»Sermonà, cantant les glories del sacerdocí catòlich,
el P. Ceferí de Granollers, caputxí, Vicari d'aquesta
residencia, en substitució del Rev. Dr. D. Joseph Pou,
qui, per enfermetat, no pogué assistir a la festa. En
lloch preferent prengueren seyent els germans y nebots
del missa-cantant, en gran nombre, distingits membres
de les Juntes del Hospital, Patronat y Adoració Noc-
turna y representacions de les Ordres Religioses de la
localitat. Acabat l'Ofici, per especial concessió, Mn. Bo-
net donà al poble la Benedicció Papal.

»La iglesia fou petita per a contenir a la gran mol-
titud que s'hi congregà, desfilant per llarga estona de-
vant l'altar major en l'acte del besamans, durant el que
foren repartits als assistents artístichs y elegants recor-
datoris.

»La Capella de música de Sant Esteve interpretà ab
gran justesa la 2.ª *Missa de Sagrament* del M. Ribera
y, al finalisar, el «Te-Deum».

»Des de la iglesia del Hospital, la comitiva se dirigí
al local del «Patronat d'obreres», que dirigeix Mn. Bo-
net, essent rebuda ab sorollosos aplaudiments per les
alumnes del mateix. Acte seguit, la Instructora Srta.
Concepció Carreras, en nom de totes, llegí un ben es-
crit parlament de felicitació al Director del Patronat,
ab motiu de tan gaya festa, cantantse ab molta afinació
un bell himne, lletra de la propia Instructora, pel chor
del Patronat. Fou ofrenada, en aquells moments, al
homenatjat una casulla verda, regal de les noyes obre-
res.

»Visiblement emocionat, agrahí Mn. Bonet tantes demostracions d'afecte, que l'asperonaràn sens dubte en prosseguir en sa noble tasca.

»Després de visitar la exposició de labors en les dependencies del local, bellament adornat ab flors y fullatge, els Srs. padrins y nombrosos convidats se dirigiren a la «Fonda Resplandis», ahont els fou servit un esplèndit banquet.

»En els brindis, parlaren l'arcalde accidental Sr. Torras, en nom de la Junta del Hospital; els Srs. Roura y Triadú, en el de les del Patronat y Adoració Nocturna, respectivament; D. Joseph M.ª Mitjans, en nom del Sr. padrí; y Mn. Calderó, en el del clero de la nostra parroquia. Mn. Doltra llegí la poesia que publicarem en el nombre vinent, resumint els brindis y donant les gracies l'homenatjat.

»Des de la fonda, els convidats passaren a visitar les fonts de Sant Roch.

»A les 9 del vespre y en la sala-teatre del Centre Catòlich, tingué lloch una Vetllada literari-musical, que dedicaren a Mn. Joaquím Bonet les Instructores y alumnes del Patronat.

»El Saló-Teatre fou insuficient per a la gentada que volgué associarse a la festa.

»El programa, compost de recital de poesies, cants y quadrets plàstichs y teatrals, de bellíssim efecte, fou desgranat ab entussiastes aplaudiments de la concorrencia, obligant a repetir la «Marxa dels Petits Pierrots».

»*Ad multos annos.*»

